

Nr. 157 van het arrest

**Om uitsluitend te dienen
in bestuurszaken**

Nr. Corr. Folio

Nr. 2015 CO 749 van de griffie

2015 BC 787

Nr. 2015 VJ11 749 van het parket (1ste aanleg : nr.: LE75.DH.30/15)

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In aanwezigheid van het Openbaar Ministerie de zaak van:

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van Vlaams-Brabant, handelend in naam van Het Vlaamse Gewest, met burelen gevestigd te 3000 Leuven, Dirk Boutsgebouw, Diestsepoort 6 bus 93,

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester Dennis Muñiz, loco meester Philippe Declercq, beiden advocaat aan de balie van Leuven,

tegen :

1. , geboren te : op ,
wonende te Buizingen,

2. , geboren te : op : , wonende te
Buizingen,

beklaagden,
bijgestaan door meester Matthias Hertegonne, advocaat aan de balie van Brussel.

Beklaagde
J. W. J. J.
Dm: 4-11
Kost: 2x9€
= 18€

357
R
nht

357
R

358
R

1. TENLASTELEGGINGEN

in het gerechtelijk arrondissement Brussel,

tussen 14 juni 2011 en 28 februari 2013,

op het perceel gelegen te :

gekadaastreerd als

, eigendom van :

ingevolge akte

verleden door notaris I

dd. 15 juni 2011,

A. tussen 14 juni 2011 en 28 februari 2013,

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie), namelijk:

1. tussen 14 juni 2011 en 4 oktober 2012,
in de voortuin een betonplaat waarop een container werd geplaatst en tegen de zijgevel een betonplaat van ongeveer 1 meter x 3 meter x 20 centimeter hoog gegoten te hebben, en de toegang naar de tuin van aan de straat tot achteraan volledig verhard te hebben met grint,

2. tussen 3 oktober 2012 en 28 februari 2013,
een mazouttank geplaatst te hebben,

B. tussen 14 juni 2011 en 4 oktober 2012,

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° c (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een constructie)

namelijk: de woning uitgebreid te hebben met een aanbouw met plat dak tegen de achtergevel van ongeveer 4 meter x 4 meter met in de zijgevel een deur en in de achtergevel een raam,

C. tussen 14 juni 2011 en 28 februari 2013,

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval)

namelijk: het perceel gewoonlijk gebruikt te hebben voor de opslag van allerhande materialen en afval,

D. tussen 3 oktober 2012 en 28 februari 2013,

bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, handelingen te hebben voorgezet, in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of de beschikking in kortgeding,

namelijk een mazouttank geplaatst te hebben en het perceel verder gebruikt te hebben voor de opslag van allerhande materialen en afval, in strijd met het stakingsbevel van 4 oktober 2012, bekrachtigd op 8 oktober 2012.

Overwegende dat de verdachte tevens gedagvaard wordt om zich overeenkomstig art. 6.1.41 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te horen veroordelen tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, overeenkomstig de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur, waarover de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid op 18 april 2013 gunstig advies gegeven heeft.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van Brussel IV, op 20 mei 2015, ref. : 052-T-20/05/2015-04404 (Somville)

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van Brussel IV, op 20 mei 2015, ref. : 052-T-20/05/2015-04405 (Devillers)

2. BESTREDEN BESLISSING

Gezien het hoger beroep ingesteld op :

- 13 oktober 2015 door de eiser tot herstel en dit enkel wat betreft de eis tot herstel;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 52ste kamer van de correctionele rechtbank te Brussel d.d. 1 oktober 2015, dat wat de herstellvordering betreft als volgt beslist :

Herstellvordering

Verklaart de vordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur ontvankelijk.

Zegt dat de vordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur onwettig is in zoverre zij ertoe strekt mevrouw _____ en de heer _____ te bevelen om over te gaan tot afbraak aan hun woning, gelegen te _____ (kadastraal gekend als: _____) van de aanbouw aan de achterzijde van die woning en van de betonplaat met stookolieketel aan de zijgevel van die woning en wijst de vordering op die punten af.

Verklaart de vordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur voor het overige gegrond.

Beveelt mevrouw _____ en de heer _____ over te gaan tot verwijdering van de op hun perceel (gelegen te _____ en kadastraal gekend als: _____) aangebrachte verhardingen (oprit) die niet strikt noodzakelijk zijn voor een toegang tot de woning – zijnde al hetgeen een rechtstreeks pad van één meter breed van de openbare weg naar de woning te boven gaat – inclusief het verwijderen van een eventuele vloerplaat of fundamenteën, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen.

Zegt dat het bevel dient te worden uitgevoerd binnen een termijn van negen maanden na betekening van dit vonnis, op straffe van een dwangsom van € 200,00 per dag vertraging, met een maximum aan te verbeuren dwangsommen van € 300.000,00.

Zegt dat – voor zover mevrouw _____ en de heer _____ in gebreke blijven het bevel binnen de genoemde termijn uit te voeren – de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle gemachtigd worden de nodige werken uit te voeren op kosten van mevrouw _____ en de heer _____ overeenkomstig artikel 6.1.46 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Publicatie

Beveelt dat huidig vonnis, op kosten van mevrouw | en de heer
| , op de kant van de overgeschreven dagvaarding vermeld zal worden
op de wijze bepaald in artikel 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de
artikelen 3 en 84 van de Hypotheekwet.

Beveelt dat huidig vonnis, op kosten van mevrouw en de heer
| , wordt ingeschreven in het vergunningenregister van de gemeente
waar het onroerend goed gelegen is, overeenkomstig artikel 6.2.2 van de Vlaamse
Codex Ruimtelijke Ordening.

3. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Gehoord het verslag van raadsheer De Gryse.

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting
ontwikkeld door meester Muñiz.

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld
door meester Hertegonne.

Gezien de conclusies en stukken van partijen.

4. BEOORDELING

1. Het hoger beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur – gericht
tegen de beslissing over de herstellvordering – is regelmatig naar vorm en tijdig
ingesteld.

De geïntimeerden en hebben bij conclusie incidenteel hoger beroep
ingesteld tegen de beslissing over de herstellvordering, in zoverre de eerste rechter
hen veroordeelt – onder de verbeurte van een dwangsom – tot het verwijderen van de
verhardingen op het perceel die niet strikt noodzakelijk zijn voor de toegang tot de
woning, dus alles wat meer is dan het pad van één meter breed van de openbare weg
naar de woning.

2. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur heeft de herstellvordering ingesteld per brief aan de procureur des Konings van 17 mei 2013.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid heeft op 18 april 2013 positief advies verleend.

De dagvaarding is overgeschreven op het hypotheekkantoor Brussel IV.

De herstellvordering is ontvankelijk in zoverre ze gesteund is op de feiten van de bewezen telastleggingen A.1, A.2 en B.

3. De herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur heeft in hoger beroep nog betrekking op volgende punten:

- het afbreken van de aanbouw achteraan de woning;
- het afbreken van de betonnen vloerplaat met stookolietank aan de zijgevel in de zijtuinstrook;
- het verwijderen van alle verhardingen, andere dan deze die dienen voor de strikt noodzakelijke toegangen tot de woning.

4. Overeenkomstig artikel 6.1.41, §1, VCRO kan de rechtbank naast de straf bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen.

Bij het instellen van de herstellvordering is het bestuur gebonden door de volgende regels (6.1.41, §1, VCRO):

- 1° voor misdrijven die bestaan, of onder meer bestaan, uit het verrichten van handelingen in strijd met een stakingsbevel of in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken, wordt gevorderd:
 - a) hetzij de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik,
 - b) hetzij, zo dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;
 - c) hetzij, indien het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen;
- 2° voor andere misdrijven dan deze, vermeld in 1°, wordt de betaling van de meerwaarde gevorderd, tenzij de overheid die de herstellvordering instelt, aantoonst dat de plaatselijke ordening hierdoor kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad, in welk geval één van de maatregelen, vermeld in 1°, wordt gevorderd.

In deze zaak is er voor de strafrechter geen strafvordering ingesteld wegens een inbreuk op artikel 6.1.1, eerste lid, 5° (doorbreken stakingsbevel) of 6° (inbreuk op plannen van aanleg en verordeningen) VCRO.

Dat belet echter niet dat het hof kennis kan nemen van de herstellvordering die mede steunt op het gegeven dat de feiten die wel vervolgd zijn, gepaard gingen met het verrichten van handelingen in strijd met het stakingsbevel of in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande voor het gebied toegelaten bestemmingen.

De beoordeling van de herstellvordering die louter gegrond is op een bewezen verklaard misdrijf zoals bedoeld in artikel 6.1.1, eerste lid, 1°, VCRO, vereist geen strafrechtelijke veroordeling van de beklaagde voor de misdrijven bedoeld in artikel 6.1.1, eerste lid, 5° en 6°, VCRO.

De geïntimeerden en hebben de aanbouw achteraan de woning afgewerkt en de stookolietank geplaatst in strijd met een stakingsbevel. Het perceel is volgens het gewestplan (vastgesteld bij KB van 7 maart 1977) gelegen in natuurgebied en de geïntimeerden en hebben al de bewezen misdrijven gepleegd in strijd met die bestemming.

Derhalve is het bestuur in de voorliggende zaak gebonden de herstelmaatregel te vorderen overeenkomstig artikel 6.1.41, §1, 1°, VCRO, wat betekent: a) in beginsel de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, b) zo dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken of, c) indien het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen.

5. Het staat niet aan de rechter om de opportuniteit van de door het bestuur gevorderde herstelmaatregel te beoordelen.

De rechter moet overeenkomstig artikel 1 eerste aanvullend Protocol EVRM wel nagaan of de herstellvordering uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Hij moet de vordering die gebaseerd is op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten.

De bepalingen van artikel 6.1.41, §1, eerste lid, van de VCRO bevatten geen onweerlegbaar vermoeden dat de plaatselijke ordening steeds is geschaad zodra het misdrijf erin bestaat te hebben gehandeld in strijd met niet voor afwijking vatbare bestemmingsvoorschriften. Bij een niet-regulariseerbare overtreding van de bestemmingsvoorschriften moet niet steeds de afbraak bevolen worden, ongeacht de impact van de constructie op de plaatselijke ordening.

Bij de afweging van het kennelijk redelijke karakter van de herstellvordering moet de rechter, alvorens in redelijkheid te kunnen besluiten tot herstel door middel van afbraak, de invloed op de ruimtelijke ordening en de omgevingshinder van de bestaande wederrechtelijke toestand ook vergelijken met de voordien vermoede vergunde toestand van de vorige constructie, ook al was die strijdig met de daaropvolgende gewestplanbestemming.

Zoals blijkt uit het proces-verbaal van meting van 1953 (stuk 3 voor geïntimeerden), is de woning van geïntimeerden gebouwd vóór 22 april 1962. Krachtens artikel 4.2.14, § 1, VCRO is de woning van de geïntimeerden geacht te zijn vergund. Het feit dat het perceel sedert 1977 bestemd is tot natuurgebied, belet niet dat het hof rekening houdt met de vermoede vergunde toestand van de woning.

6. Wat de vordering strekkende tot het afbreken van de aanbouw achteraan de woning betreft, stellen de geïntimeerden en ; dat zij niets méér gedaan hebben dan te herbouwen wat er voordien reeds stond.

In tegenstelling tot wat de geïntimeerden voorhouden, kan noch uit het plan dat bij het proces-verbaal van meting van 1953 werd gevoegd, noch uit enig ander stuk, worden afgeleid dat er voor 22 april 1962 ook al een aanbouw zou geweest zijn aan de achterzijde van de woning. Wel stond er - volgens het plan van 1953 - los van de woning een afzonderlijk bouwsel, bestaande uit een oven, een varkenshok en een "gemak". De aanbouw tegen de achtergevel die de geïntimeerden hebben gerealiseerd, kan geenszins worden beschouwd als het herbouwen van deze constructie.

Overigens zouden noch het herbouwen van de bouwsels die er voordien stonden, noch het uitbreiden van de woning zoals de aanbouw die werd gerealiseerd, vergund kunnen worden, nu de woning in natuurgebied gelegen is.

De geïntimeerden en voeren aan dat de herstelmaatregel strekkende tot de afbraak van deze aanbouw kennelijk onredelijk is, omdat de impact op de ruimtelijke ordening volgens zowel de gemeentelijke als de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar gering is en ook bij verschillende burens dergelijke aanbouwen werden opgericht, terwijl voor de geïntimeerden zelf de afbraak van de aanbouw zeer zware gevolgen zou hebben.

Dat verweer kan niet worden aangenomen.

Uit de toestand bij de burens, kunnen de geïntimeerden en geen recht putten om een niet vergunbare constructie op te richten. Ook indien de impact op de ruimtelijke ordening volgens de gemeentelijke en de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar beperkt is, blijft er door de aanbouw een toename van de residentiële druk bestaan op het ruimtelijk kwetsbaar gebied waarin het perceel gelegen is.

Het is ongetwijfeld zo dat de afbraak van de aanbouw een financiële last zal betekenen voor de geïntimeerden en dat zij daardoor aan comfort zullen inboeten. Zij hebben evenwel bewust dat risico gelopen, eerst door de niet-vergunbare werken aan te vatten en nadien door de werken voort te zetten in strijd met het stakingsbevel.

De herstellvordering die ertoe strekt die gevolgen voor het ruimtelijk kwetsbaar gebied ongedaan te maken, steunt derhalve op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die redelijk is.

Zij is ook niet aangetast door machtsoverschrijding of machtsafwending.

De herstellvordering is op dit punt gegrond en het hof hervormt de beslissing van de eerste rechter.

7. De eerste rechter heeft terecht de geïntimeerden en veroordeeld tot het verwijderen van alle verhardingen, andere dan deze die dienen voor de strikt noodzakelijke toegangen tot de woning.

De beklaagden en voeren aan dat deze brede verharding noodzakelijk is voor de toegang met de wagen tot aan hun woning. Dat verweer kan niet worden aangenomen. Het hof ziet niet in waarom de beklaagden het stuk vanaf de openbare weg tot aan hun voordeur, dat niet langer is dan een twintigtal meter, met de wagen zouden moeten afleggen. Een verharding van één meter breed volstaat dus, om te voet tot aan de woning te gaan.

8. Wat de vordering tot afbraak van de betonnen vloerplaat met stookolietank aan de zijgevel in de zijtuinstrook betreft, voeren de geïntimeerden en aan dat er vroeger op dezelfde plaats ook een stookolietank stond, die zij hebben vervangen door een dubbelwandig (en dus veiliger) exemplaar. Het bevel tot verwijderen van deze stookolietank, zou het huis onbewoonbaar maken door een gebrek aan verwarming. De herstellvordering is volgens de geïntimeerden kennelijk onredelijk.

Dat verweer moet worden aangenomen.

Uit de voorgelegde foto's, afkomstig van Google Earth, blijkt dat er voordien en minstens tot in 2010 niet één maar zelfs twee oude stookolietanks stonden op de plaats waar de geïntimeerden en de verhoogde vloerplaat hebben aangebracht en de nieuwe stookolietank hebben geplaatst.

De ruimtelijke impact van die verhoogde vloerplaat en de nieuwe stookolietank is niet groter dan de vooraf bestaande toestand.

Geen van de in de herstellvordering aangehaalde redenen heeft specifiek betrekking op de verhoogde vloerplaat en de nieuwe stookolietank.

In zijn advies stelt de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid: *"In de gemotiveerde nota wordt aangevoerd dat de betonplaat en de mazoutketel werden geplaatst ter "vervanging (...) van een bestaande mazoutketel die aan de zijmuur was geplaatst". De Raad merkt op dat dit een toestand uit het verleden betreft die actueel niet langer in stedenbouwkundig opzicht aanvaardbaar is. Wanneer alle inbreuken die kleven aan het kwestieuze perceel samen in ogenschouw worden genomen, is de totale gerealiseerde terreinbezetting immers ruimtelijk onaanvaardbaar"*.

Bij de beoordeling van de vraag of de herstellvordering kennelijk onredelijk is, houdt het hof rekening met de toestand voorafgaand aan het bewezen misdrijf, die erin bestond dat er twee stookolietanks stonden op precies dezelfde plaats. De nieuwe stookolietank en de verhoogde vloerplaat waarop die staat, hebben geen grotere ruimtelijke impact op de omgeving.

De inbreuken moeten niet allemaal samen in ogenschouw worden genomen en de ruimtelijke impact van al die inbreuken moet niet worden "opgeteld", om dan tot de slotsom te komen dat er in totaal een te grote bezettingsgraad van het perceel werd gerealiseerd. De Hoge Raad betreft in zijn gedachtegang de impact van alle inbreuken die toen bestonden, maar waarvan er sommige inmiddels al hersteld zijn (namelijk het plaatsen van twee constructies in de voortuin en het opslaan van een aanzienlijke hoeveelheid afval, materialen en materieel, zichtbaar vanop de openbare weg) en voor sommige het herstel is bevolen (namelijk de aanbouw achteraan de woning en de verharding met grind van de zijtuinstrook).

Op zich beschouwd is de ruimtelijke impact van de nieuwe stookolietank en de verhoogde vloerplaat aan de linker zijkant van de woning, vergeleken met de toestand van in 2010, toen er op die plaats twee stookolietanks stonden, verwaarloosbaar. En zelfs zonder acht te slaan op de toestand van voordien, is het feit dat er aan de zijkant van de woning een vloerplaat is met daarop een stookolietank, zeer gering.

Voor de geïntimeerden en zou de verplichting om de stookolietank te verwijderen een zeer zware last betekenen, niet alleen wat de financiële gevolgen betreft, maar ook – zoals de eerste rechter terecht heeft vastgesteld met redenen die het hof beaamt en tot de zijne maakt – voor de bewoonbaarheid van de woning.

In die omstandigheden is de herstellvordering die strekt tot de verwijdering van de stookolietank en de verhoogde vloerplaat, kennelijk onredelijk.

Op dit punt wordt de herstellvordering afgewezen en bevestigt het hof het bestreden vonnis.

9. Overeenkomstig artikel 6.1.46, eerste lid, VCRO worden zowel de stedenbouwkundige inspecteur als het college van burgemeester en schepenen gemachtigd ambtshalve in de uitvoering van het bevolen herstel te voorzien.

10. Een dwangsom per dag vertraging wordt opgelegd, nu er redenen zijn om aan te nemen dat de beklaagden niet vrijwillig zullen overgaan tot dat herstel. De op te leggen dwangsom moet hen ertoe aanzetten het rechterlijk bevel effectief uit te voeren of te doen uitvoeren binnen de in functie van de omvang van het herstel hierna bepaalde termijn.

Gelet op wat voorafgaat, bepaalt het hof overeenkomstig artikel 1385ter van het Gerechtelijk Wetboek dat er boven het bedrag van 25.000 euro geen dwangsom meer moet verbeurd worden; deze som is een passende geldelijke prikkel om de bevolen herstelmaatregel na te leven.

11. De termijn van twee jaar voor de uitvoering van het herstel komt gepast voor, rekening houdend met de aard van de kwestieuze uit te voeren werken.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gelet op de in het bestreden vonnis aangehaalde wetsbepalingen alsook de artikelen :

- 25 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
- 6.1.46 en 6.2.2 derde lid V.C.R.O.;
- 84 Hypotheekwet;

Verklaart het hoger beroep van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en het incidenteel hoger beroep van de geïntimeerden en ontvankelijk;

Rechtsprekend binnen de perken van de hogere beroepen;

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre de eerste rechter :

- de geïntimeerden en heeft veroordeeld tot het verwijderen van alle verhardingen, andere dan deze die dienen voor de strikt noodzakelijke toegangen tot de woning;

Doet de beslissing van het bestreden vonnis over de herstellvordering voor het overige te niet en opnieuw beslissend;

Verklaart de herstellvordering strekkende tot het afbreken van de betonnen vloerplaat met stookolietank aan de zijgevel in de zijtuinstrook niet ontvankelijk wegens kennelijke onredelijkheid en voor het overige ontvankelijk;

Veroordeelt en met betrekking tot het perceel gelegen te , gekend op het kadaster te tot het afbreken van de aanbouw achteraan de woning, inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;

Zegt dat het verwijderen van de verhardingen, de afbraak van de aanbouw, het opvullen van de bouwput en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein moeten gebeuren binnen een termijn van twee jaar na de betekening van dit arrest, onder verbeurte van een dwangsom van 500 euro per dag vertraging en met een maximum aan verbeurde dwangsommen van 25.000 euro, zonder dat een bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek wordt toegekend;

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle; in geval het arrest niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien overeenkomstig hetgeen bepaald is in artikel 6.1.46 VCRO;

Beveelt dat deze eindbeslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven wordt op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet;

Beveelt dat dit arrest zal worden ingeschreven in het register van de vergunningen van de stad Halle overeenkomstig art. 6.2.2 derde lid VCRO;

Veroordeelt de in de kosten van de herstellvordering begroot op 176,83 euro.

Aldus gevonnist door :

- de heer G. De Coninck,
- de heer B. De Gryse,
- de heer F. Gillijns,

raadsheer, d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,

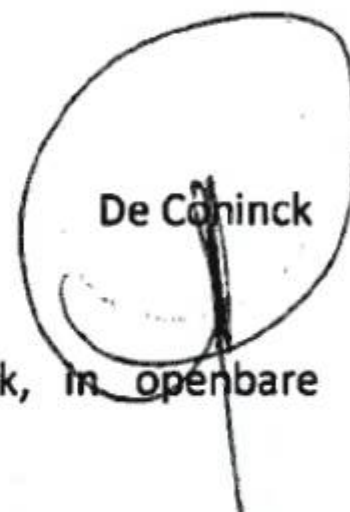
magistraten van de 15de kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen en het beraad hebben beëindigd,

Gillijns

De Gryse

De Coninck

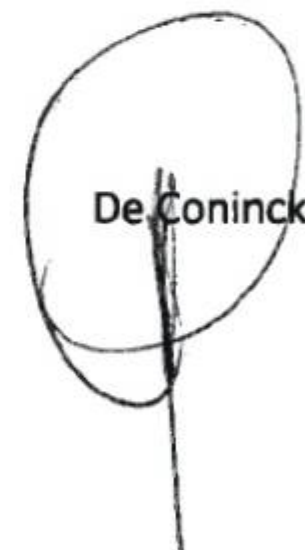
en uitgesproken door de voorzitter, de heer G. De Coninck, in openbare terechtzitting van **06 februari 2017**, waar aanwezig waren :

- de heer G. De Coninck,
- de heer M. Verbelen,
- de heer Th. Gillioen,

raadsheer d.d. voorzitter,
advocaat-generaal,
griffier,

Gillioen

De Coninck